

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 34/2017
29.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 77. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 633/17 од 10.11.2017. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Новом Саду 19Пр. бр. 22868/15 од 12.06.2017. године и Прекршајног апелационог суда у Београду - Одељење у Новом Саду 4Прж бр. 13220/17 од 07.07.2017. године, у седници већа одржаној дана 29.11.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 633/17 од 10.11.2017. године, као основан, па се на основу члана 248. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, 65/13) према окривљеном АА **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 6. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, ближе описан у тачки в) изреке пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 19Пр. бр. 22868/15 од 12.06.2017. године, потврђене пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду - Одељење у Новом Саду 4Прж бр. 13220/17 од 07.07.2017. године.

II ПРЕИНАЧАВАЈУ СЕ правноснажне пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 19Пр. бр. 22868/15 од 12.06.2017. године и Прекршајног апелационог суда у Београду - Одељење у Новом Саду 4Прж бр. 13220/17 од 07.07.2017. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА за прекршаје из члана 332. став 1. тачка 77. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, ближе описане у тачкама а) и б) изреке првостепене пресуде, за које је оглашен одговорним, задржавајући му као правилно утврђене појединачне новчане казне у износима од 10.000,00 динара и 9.000,00 динара, изречена по шест казних поена и две заштитне мере забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од по три месеца, које су му утврђене првостепеном пресудом, применом члана 45. Закона о прекршајима

ОСУЂУЈЕ на јединствену новчану казну у износу од 19.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Уколико окривљени не плати новчану казну суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с`тим да казна затвора не може трајати дуже од 60 дана, док ће се преостали део неплаћене казне наплатити принудним путем.

Окривљеном АА се за прекршаје из члана 332. став 1. тачка 77. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, ближе описане у тачкама а) и б) изреке првостепене пресуде, кумулативно са изреченом новчаном казном **ИЗРИЧЕ** 12 казних поена и заштитна мера забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Новом Саду 19Пр. бр. 22868/15 од 12.06.2017. године, окривљени АА оглашен је одговорним због два прекршаја из члана 332. став 1. тачка 77. ЗООБС-а, ближе описаним у тачкама а) и б) изреке пресуде, за које су му претходно утврђене појединачне новчане казне у износима од 10.000,00 динара и 9.000,00 динара, изречено по 6 казних поена и заштитне мере забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од по три месеца и за прекршај из члана 330. став 1. тачка 6. ЗООБС-а, ближе описан у тачки в) изреке пресуде, за који му је утврђена новчана казна у износу од 100.000,00 динара, изречено 14 казних поена и заштитна мера забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од осам месеци, након чега је применом члана 45. Закона о прекршајима осуђен на јединствену новчану казну у износу од 119.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини у одређеном року, одлучено је да ће суд посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Окривљеном је изречено и 25 казних поена као и заштитна мера забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 12 месеци. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални новчани износ од 2.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду - Одељење у Новом Саду 4Прж бр. 13220/17 од 07.07.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац Птз бр. 633/17 од 10.11.2017. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачке 3. и 4. у вези члана 8. став 1. и члана 185. став 1. и 5. Закона о прекршајима и повреде материјалног прекршајног права у смислу члана 265. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, као основан,

делимично преиначи правноснажну пресуду Прекршајног суда у Новом Саду 19Пр бр. 22868/15 од 12.06.2017. године и пресуду Прекршајног апелационог суда у Београду - Одељење у Новом Саду 4Прж бр. 13220/17 од 07.07.2017. године, тако што ће на основу члана 248. став 1. тачке 3. и 6. Закона о прекршајима, прекршајни поступак против окривљеног АА само због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 6. ЗООБС-а описан под тачком в) изреке првостепене пресуде и прекршаја из члана 332. став 1. тачке 77. ЗООБС-а описан под тачком б) изреке првостепене пресуде, обуставити.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. ЗПР („Службени гласник РС“, број 65/2013) обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је правноснажним пресудама Прекршајног суда у Новом Саду 19Пр. бр. 22868/15 од 12.06.2017. године и Прекршајног апелационог суда у Београду - Одељење у Новом Саду 4Прж бр. 13220/17 од 07.07.2017. године, повређено начело „ne bis in idem“ садржано у одредби члана 8. став 1. Закона о прекршајима према којој се никоме не може поново судити нити му може поново бити изречена прекршајна санкција за прекршај о коме је правноснажно одлучено у складу са законом.

Наиме, у конкретном случају, Прекршајни суд у Новом Саду је окривљеног АА огласио одговорним и осудио за прекршај из члана 330. став 1. тачка 6. ЗООБС-а, ближе описан у тачки в) изреке првостепене пресуде и поред чињенице да је окривљени за наведени прекршај већ правноснажно осуђен пресудом Прекршајног суда у Новом Саду 17Пр. бр. 21028/15 од 12.12.2016. године, која је потврђена пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду - Одељење у Новом Саду Ш-302-Прж 1346/17 од 22.02.2017. године.

Чланом 248. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 65/13), прописано је да се прекршајни поступак завршава решењем о обустави када суд утврди да је окривљени за исту радњу већ правноснажно кажњен, ослобођен одговорности у прекршајном поступку или је прекршајни поступак правноснажно обустављен али не због ненадлежности.

Из списка предмета пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 17Пр бр. 21028/15 од 12.12.2016. године, се утврђује да је окривљени АА оглашен одговорним „што је дана 25.10.2015. године у 02.45 часова у саобраћају на државном путу ... управљао путничким возилом регистарске ознаке којом приликом је затечен да управља возилом за време трајања искључења возача из саобраћаја, а искључен је из саобраћаја дана 24.10.2015. године у 23.37 часова због управљања возилом под дејством алкохола ...“ чиме је учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 6. ЗООБС-а док из чињеничног описа датог у тачки в) изреке

пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 19Пр бр. 22868/15 од 12.06.2017. године, се утврђује да је окривљени оглашен одговорним „што је истом приликом (дана 25.10.2015. године у 02.48 часова) затечен да управља наведеним путничким возилом, а претходно је искључен из саобраћаја дана 24.10.2015. године у 23.37 часова ...“ чиме је учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 6. ЗООБС-а.

Имајући у виду напред цитирану законску одредбу члана 8. став 1. Закон о прекршајима као и чињеницу да се у конкретном случају ради о истом лицу и истој радњи – прекршају из члана 330. став 1. тачка 6. ЗООБС-а, за који је окривљени већ правноснажно кажњен пресудом Прекршајног суда у Новом Саду 17Пр бр. 21028/15 од 12.12.2016. године, то Врховни касациони суд закључује да се ради о правноснажно пресуђеној ствари, због чега је према окривљеном АА применом члана 248. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима, обуставио прекршајни поступак за прекршај из члана 330. став 1. тачка 6. Закона о прекршају ближе описан у тачки в) изреке првостепене пресуде.

Надаље, у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр. 633/17 од 10.11.2017. године, се истиче да је правноснажном пресудом Прекршајног суда у Новом Саду 19Пр 22868/15 од 12.06.2017. године, учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 185. став 1. и 5. Закона о прекршајима, јер је суд супротно одредби наведеног члана 185. став 1. и 5. Закона о прекршајима, прекршајни поступак у односу на окривљеног АА само за прекршај из члана 332. став 1. тачка 77. ЗООБС-а (ближе описан у тачки а) изреке првостепене пресуде) водио након доношења решења о покретању прекршајног поступка 19Пр бр. 2-22868/15 од 18.12.2015. године, док су прекршајни поступци за прекршаје из члана 332. став 1. тачка 77. и члан 330. став 1. тачка 6. ЗООБС-а, ближе описаним у тачкама б) и в) изреке првостепене пресуде, супротно напред наведеној одредби члана 185. став 1. и 5. ЗКП, вођени без претходног доношења решења о покретању прекршајног поступка, на који начин је по ставу Републичког јавног тужиоца суд повредио закон на штету окривљеног.

Истакнуте наводе захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Врховни касациони суд оцењује неоснованим а из следећих разлога:

Из списка предмета се утврђује да је Прекршајни суд у Новом Саду након што је ПУ у Новом Саду поступила по налогу суда и извршила допуну захтева за покретање прекршајног поступка бр. 4-633-1205/15 од 26.10.2015. године, донео решење 19Пр. 22868/15 дана 12.06.2017. године, којим је на основу члана 221. Судског пословника, спојио предмет окривљеног АА број 19Пр бр. 22868/15 по коме је прекршајни поступак покренут раније, доношењем решења о покретању прекршајног поступка 19Пр бр. 2-22868/15 од 08.12.2015. године и предмет бр. 19Пр. 22869/15 по захтеву за покретање прекршајног поступка МУП РС ПУ Нови Сад, СПИ за Пут М-22 бр. 4-633-01205/15 од 26.10.2015. године и одлучио да се води јединствен прекршајни поступак али сада под бројем 19Пр 22868/15.

Имајући у виду да је Прекршајни суд у Новом Саду, у конкретном случају, прецизирани захтев за покретање прекршајног поступка 4-633-01205/15 од 26.10.2015. године, који се водио пред тим судом под бројем 19Пр бр. 2-22869/15, спојио са раније донетим решењем о покретању прекршајног поступка 19Пр бр. 2-22868/15 од 08.12.2015. године, и наставио поступак против истог окривљеног у односу на исти догађај притом водећи рачуна о целисходности и економичности поступка, то је по оцени Врховног касационог суда Прекршајни суд у Новом Саду доношењем решења о спајању предмета окривљеног АА 19Пр бр. 22868/15 од 12.06.2017. године, истовремено одлучио и о покретању прекршајног поступка по доцније прецизираном захтеву за покретање прекршајног поступка 4-633-01205/15 од 26.10.2015. године, па су с`тога супротни наводи захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, оцењени као неосновани.

С`тога је Врховни касациони суд, из напред изнетих разлога а имајући у виду и чињеницу да је прекршајни поступак против окривљеног АА за прекршај из члана 330. став 1. тачка 6. ЗООБС-а, ближе описан у тачки в) изреке првостепене пресуде, ставом I ове пресуде обустављен на основу члана 248. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима, окривљеног АА за два прекршаја из члана 332. став 1. тачка 77. ЗООБС-а, ближе описана у тачкама а) и б) изреке првостепене пресуде, за које је оглашен одговорним, задржавајући му као правилно утврђене појединачне новчане казне у износима од 10.000,00 динара и 9.000,00 динара, изречена по шест казнена поена и две заштитне мере забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од по три месеца, које су му утврђене првостепеном пресудом, на основу члана 45. Закона о прекршајима осудио на јединствену новчану казну у износу од 19.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а ако окривљени не плати новчану казну у одређеном року суд ће сагласно члану 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истовремено је суд окривљеном на основу члана 49. и члана 58. Закона о прекршајима кумулативно са изреченом новчаном казном изрекао 12 казних поена и заштитну меру забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци.

С`тога је Врховни касациони суд из изнетих разлога а на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, члана 286. став 1, члана 287. став 4. ЗПР и члана 248. став 1. тачка 3. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић